

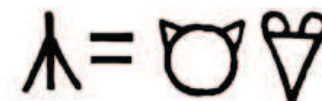
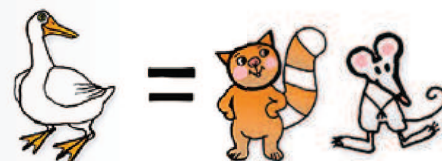
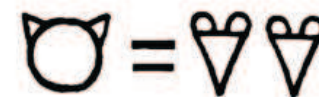
Matematiku nenávidět, matematiku milovat.

Zabývám se otázkou, jaké je vlastně postavení matematiky mezi ostatními výukovými předměty a v životě člověka vůbec. Má matematika nějaké výsadní postavení? Měla by ho mít? Nebo je to předmět jako každý jiný? Není u většiny lidí spíše nenáviděným outsiderem? Zaslouží si to? A zasloužili jste si to utrpení s matematikou vy nebo vaše děti?

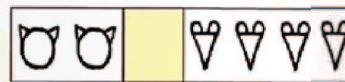
Mnoho otázek pro začátek. Bleskovým průzkumem ve svém nejbližším okolí každý zjistí, že těch, kteří počty bez problémů zvládali, zvládají, či dokonce mají rádi, je opravdu málo. Řekněme 20%. Myslím si, že empiricky není možné, aby u 80% lidí absentovaly ony pověstné matematické buňky, byli naprostými antitalenty a podobně. Matematika ve své čisté podobě, totiž není pouze o tom umět spočítat obsah čtverce nad přeponou. Je to logický systém řešení problémů. Za posledních deset let jsem doučovala matematiku několik středoškoláků a žáků základních škol. Někteří potřebovali „pouze“ pomoci s propojením informací do sebe. Častěji jsem se setkala s neschopností přenést zdánlivě porozumění problému do jiného kon-

textu – to že z A a B dokážu spočítat C, mnohdy neznamena, že dokážu také z C a B spočítat A. Mnoho z mých studentů pracovalo doma na zvládnutí typových úloh, které se mohou objevit v testech atd. a byli frustrováni množstvím obměn, které dané téma může mít. Stali se obětí frontálního výkladu hotových poznatků vědy, ve které ztratili krok, pochopení a vhled již před nějakým časem. Jako v mnoha jiných oblastech – kdo porozumí základům, chytne vítr do plachet, veze se a jde mu to. Kdo ne, mnohdy pouze získává znalostní handicap. Zde je opravdu na místě otázka, k čemu je matematika v této podobě. (Tolik rezonující – K čemu je to v životě bude?!) Především však otázka, zda si předmět s úžasným potenciálem rozvoje logického myšlení – dovednosti pro vstupující všechny oblasti lidského konání – zaslouží roli nenáviděného outsidera.

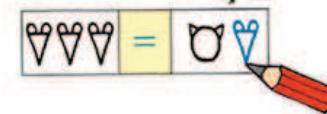
Rodiče ve Školamyšli spolu diskutují témata, která jsou mnohdy živá i mezi odbornou veřejností. K seznámení s realitami a otevření diskuzí slouží také rodičovské kavárny. Tématem jarní kavárny byla mimo jiné výuka matematiky podle prof. Hejného. Zábavnou, otvírací částí bylo rodičovské řešení úloh z různých prostředí tohoto výukového systému. Těch má metoda okolo třiceti. Názvy mohou napovědět – Autobus, Schody, Parkety, Pavučiny, nebo třeba Děda Lesoň. Má osobní zkušenost byla hlavně s posledně jmenovaným prostředím. Při řešení úloh jsem žasla nad tím, jak děti mnohem dříve, než se v jejich

POROVNEJ $>$ $<$ $=$

SPRÁVNĚ DOPLŇ TAK, ABY BYLA DRUŽSTVA STEJNE SILNÁ

slovníku vůbec objeví slovo rovnice, používají proměnné. Když tohle mají v malíku v první, druhé třídě u Dědy Lesoň, tak v klasické podobě ($x = 2y + 5z$) to pro ně později nemůže být žádný problém. Cení si toho, že v našem školském prostředí a v Lito-myšli existuje takováto alternativa, která je postavena mimo jiné na tom, že učitel při výuce nevystupuje jako univerzální nositel a předkladatel řešení. Cílem je proniknutí a pochopení vlastní cestou, která je ukotvena zkušeností. Toho je docíleno také plným využitím chyby a její následné korekce, jedinečného nástroje k zasazování jednotlivých poznatků do logických rámců.

Výuková metoda matematiky se řídí 12-ti základními principy. Více o nich si můžete přečíst na www.h-mat.cz/principy.

Na různých místech naleznete také články odpůrců tohoto systému. Osobně se mi zdají jejich argumenty právě tím, co činí pro tolik lidí z matematiky utrpení. Neobstojí ani tvrzení, že děti se vlastně tolik neučí – prohlédnout či vyzkoušet ukázkou úlohy a prostředí můžete zde <http://deti.mensa.cz/res/f/rozebral-jiri-matematika-podle-prof-hejneho.pdf>. Zjistíte, že tam, kde děti zvládají s přehledem, budete možná muset opravdu zabrat.

Metoda prof. Hejného je cestou, jak mít matematiku rád, rozvíjet logickou a přirozenou věc, neodtrženou od reality, zcela jistě minimálně pro 80% procent populace.

Helena Marie Hendrych, rodič

